

at § 27 i 1880—81 ikke androg mere end 3,800,000 Kr., medens den i 1884—85 var 6,200,000 Kr., der er alſaa paa denne Paragraf en Variet af c. 100 pCt. Det er dog klart, at en ſaadan Paragraf aldrig kan bruges, naar man vil anſtille finantſtelle Beregninger, thi dens Størrelſe er allerede afhængig af overordentlig tilfældige Omſtændigheder; den er afhængig af, hvilke ſtorre Foretagender der er, hvortil man i Aarets Løb agter at benytte Statsformuen, men den afhænger ſlet ikke af, hvad man vil bruge Statens Indtægter til, den har med andre Ord Intet at gjøre med det ordinære Udgiftsbudget, og det er jo det ordinære Udgiftsbudget, ſom det dreier ſig om. Det er i Mar rigeligere end tidligere, og der har jeg tilladt mig at ophjse, hvad Ingen ret vel tør beſtride, at for Aaret 1885—86 er der paa §§ 1—26 bevilget 41,722,000 Kr. Regner man derſaa Udgifterne til Sindsſygeanſtalterne med 413,000 Kr. — jeg har udtrykkelig gjort opmærkſom paa, at de 100,000 Kr., ſom komme fra Kjøbenhavns Kommune, regne vi ikke med — og deſuden Erſtatningen for denne Rigsdagsbygning, ſaae vi tilbage en Bevilling af over 41 Millioner Kroner, og det er Mere end nogen Finantslov i noget tidligere Mar ſiden 1880 med Indtagelſe af 1882—83, der ikke var noget egentligt Finantsaar, men hvis Finantslov optog Bevillinger for Aaret i Forveien, hvor der ingen Finantslov var. Det er uimodſigeligt, og det kan det ærede Medlem ikke modſige. Dermed tror jeg, at denne Sag i Virkeligheden er afgjort, men det ærede Medlem gif videre og ſagde: Følgen af den hele finantſtelle Behandling, der ſker her fra Folkethingets Side, er, at vi ſummere ſtorre og ſtorre Summer op i Reſervefonden og Kaſſebeholdningen, ſom allerede ere for ſtorre, og ſaa ſagde det ærede Medlem, at det, der var os imellem, var forſkjellige Meninger om, hvormeget der ſkal i Kaſſebeholdningen, og det finder jeg er meget forſtandigt af det ærede Medlem, thi derved finder jeg, at det ærede Medlem har reduceret Striden til, hvad den er finantſtelt taget. Alt det, ſom det ærede Medlem for Thitted (Jagd) fortæller os om Finantsloven og alt det, hans Venner fortæller, er borte. Det, det dreier ſig om, er, hvormeget der ſkal i Kaſſen, og det er netop vor Betragtning, at under de nuværende Forhold gaar det ikke an at gjøre Kaſſebeholdningen mindre, tværtimod, det er nødvendigt at forøge den, og hvorfor? Af de Grunde, ſom det ærede Medlem for Middeſart har oplyſt, nemlig fordi vi gennem en Række af Mar fra Regjeringens Side have ſet Forſlag,

ſom, derſom de vare blevne gennemførte, vilde have medført en aarlig Underbalance. Derſom det ærede Medlem vil lægge alle de Summer ſammen, der vilde være blevne Følgen af, at Folkethinget var gaaet ind paa de Forſlag, ſom hans Venner, Regjeringen og det høie Landſthing, har forlangt, ja, ſaa vilde vi ikke blot have haft et betydeligt Underſkud, men vi vilde have ſpiſt baade Reſervefond og Kaſſebeholdning op. Derſom det nu er det ærede Medlems Mening, at vi nogenſinde i Fremtiden ſkulle have Reforme gennemførte, maa han ogſaa kunne danne ſig et Begreb om, hvor Meget diſſe Reforme ville koſte, og ſelv om de ikke blive fuldt ſaa dyre paa de Omraader, ſom man har tænkt ſig, vilde der være andre Omraader, paa hvilke Reformerne vilde koſte Mere end det, Regjeringen nu har tænkt ſig at iværkſætte, og hvorfra ſtal vel Midlerne ſtaffes? Det vil være fuldstændig umuligt at realiſere det Program, ſom den nuværende Regjering har ſat ſig, uden ved Forbrug af Reſervefond. Derſom man ikke bruger denne Periode, hvor det paa Grund af Regjeringens uheldige konſtitutionelle Forhold er givet, at der ikke gennemføres Noget af væſentlig Betydning, til at lægge op, hvad der er nødvendigt for Fremtiden, vil man blive renonce i Kaſſen, og det vil alſaa blive finantſtelt umuligt at gennemføre Reformerne; alſaa er der alvorlige finantſtelle Grunde til at ſpære nu. Nei, derſom det ærede Medlem vil Forſtaaelſe i denne Strid, er Veien dertil en rolig, ſaglig Underſøgelſe, og derſom det ærede Medlem vil ind paa en rolig, ſaglig Underſøgelſe ſkal han ogſaa komme til at ſe, at da er det Standpunkt, Folkethinget har hævdet ved 3die Behandling, det eneſte virkelige i alt Væſentligt forſtandige, finantſtelle Standpunkt under de nuværende Forhold. Derfor gjentager jeg, at vil man Forſtaaelſe, bør man gaa andre Veie end dem, man hidtil er gaaet. Jeg ſkal ikke forlænge Diſkuſſionen, da jeg ikke tror, at det nytter noget i dette Møde at forhandle videre. Nu naae vi dog ikke til Noget.

Conſeilspræſidenten og Finantsministeren (Eſtrup): Det, der foreligger, er jo i Virkeligheden kun Spørgsmaalet, om Finantslooforſlaget nu ved eneſte Behandling her ſkal forlade dette Thing i den ſamme Skikkelse, hvori det forlod Thinget ved 3die Behandling, eller om dette Thing vil modtage, gaa ind paa den Afſtattelſe, ſom er bleven vedtaget i Landſthinget. Om dette i Virkeligheden foreliggende Spørgsmaal har jeg ikke fundet nogen Anledning